

בית משפט השלום בעכו

29 ספטמבר 2013

ת"א 10709-07-09 משלב ואח' נ' טמבור בע"מ ואח'

מספר בקשה: 2

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס

מבקשים

1. טמבור בע"מ
 2. גיל החברה הישראלית לשיווק צבעים בע"מ
 3. איציק סקוברוניק
- ע"י עו"ד מירית חביה

נגד

משיבים

1. נוהאד משלב
 2. מוחמד משלב
- ע"י עו"ד חנא בולוס

פסק דין

1

2 בפניי בקשה לסילוק על הסף של תביעה כספית על סך של 200,000 ש"ח אשר הוגשה על ידי
 3 המשיבים, שהם אב ובנו, כנגד המבקשות 1-2 (להלן – "המבקשות") לתשלום פיצויים בגין עוולת
 4 לשון הרע, וכנגד המבקש 3 (להלן – "המבקש") לתשלום פיצויים מכוח כתב ערבות עליו חתם
 5 במסגרת בקשה שהוגשה בהליך קודם להטלת עיקולים זמניים על כספי וזכויות המשיבים.

6

7

עיקר טענות הצדדים:

8 הבקשה של המבקשים לסילוק התביעה על הסף נסמכת על מספר נימוקים, ועיקרם התיישנות
 9 התביעה, מעשה בית דין מכוח השתק פלוגתא, והעדר יריבות בין המשיבים לבין המבקש.

10

11 ברקע הדברים ניתן להצביע על מערכת יחסים עסקית ששררה בין הצדדים בעבר ואשר הולידה
 12 בסופו של יום מספר הליכים משפטיים עוד קודם להגשת התביעה זין, בין בלשכת ההוצאה לפועל
 13 ובין בבתי המשפט השונים.

14

15 במסגרת התביעה זין עתרו המשיבים לבית המשפט לחייב את המבקשות בתשלום פיצויים ללא
 16 הוכחת נזק מכוח עוולת לשון הרע בשל הפגיעה בשמם הטוב אצל מחזיקים שונים אשר קבלו צווים
 17 להטלת עיקולים זמניים על זכויותיהם ונכסיהם (של המשיבים), אך עיקולים אלו בוטלו מאוחר
 18 יותר, וכן לחייב את המבקש בתשלום פיצויים בגין הניקים אשר נגרמו להם כתוצאה מהטלת אותם
 19 עיקולים, וזאת מכוח התחייבותו לפי כתב הערבות אשר נחתם על ידו בשנת 2001 במסגרת בקשה
 20 להטלת עיקולים זמניים כנגד המשיבים בהליכים המשפטיים בהם נקטו המבקשות בתיק אי
 21 3226/01 בבית דין השלום בפתח תקווה (להלן – "ת.א. 3226/01"), לשיפוי המשיבים בגין כל נזק אשר
 22 ייגרם להם כתוצאה מהעיקולים הזמניים אם התביעה תימתק או תידחה.

23

בית משפט השלום בעכו

29 ספטמבר 2013

ת"א 10709-07-09 משלב ואח' נ' טמבור בע"מ ואח'

1 בבקשתם לסילוק התביעה טוענים המבקשים, כי טענותיהם של המשיבים בגין נזקים שנגרמו להם
 2 לכאורה בשל אותם הליכים משפטיים, הועלו והתבררו כבר במסגרת תביעה קודמת אשר הוגשה על
 3 ידם בבית משפט השלום בעכו ב-ת.א. 3347/05 ואשר נידונה בפני כבוד השופטת פיינסוד-כהן יחד
 4 עם תביעה נוספת שמספרה ת.א. 1026/05 (להלן - "ת.א. 3347/05"), ופסק הדין ניתן ביום 15/11/09.
 5
 6 עוד טוענים המבקשים בבקשתם, כי אין כלל עילת תביעה ואו יריבות בין המשיבים לבין המבקש.
 7 ואם לא די בכך, הרי שהתביעה התיישנה, וכי לגופו של עניין זכאים הם להינות מההגנות הכלולות
 בחוק איסור לשון הרע.

8
 9
 10 מנגד טוענים המשיבים, כי על מנת לייעל את הדיון ולאחד את התביעות שהוזכרו לעיל, נקבעה
 11 את כתב התביעה בתיק 3347/05 בכך שהשמיטו ממנו את עילת התביעה בגין עוולת לשון הרע.
 12
 13 בנוסף לכך טוענים המשיבים, כי התביעה כנגד המבקש הינה הראשונה שמוגשת כנגדו בגין כתב
 14 הערבות עליו חתם במסגרת ההליכים בין הצדדים בת.א. 3226/01 לשיפויים בגין נזיקה. לטענתם,
 15 עילת התביעה בעניין זה נולדה עם פסק הדין שניתן באותו תיק ביום 1/10/03 לפיו נמחקת התביעה
 16 נגדם, ועל כן ברור כי התביעה דנן לא התיישנה כלפיו.
 17

18 לגבי התיישנות עילת התביעה בגין עוולת לשון הרע טוענים המשיבים, כי העילה בעניין זה נולדה עם
 19 דחיית ההליכים המשפטיים שבמסגרתם הוטלו העיקולים הזמניים ועל כן היא לא התיישנה.
 20

דיון והכרעה:

21 אחת השאלות העיקריות הדורשת דיון בענייננו הינה, האם חל במקרה שלפנינו הכלל בדבר השתק
 22 פלוגתא?
 23
 24

25 מן המפורסמות הוא שתכלל בדבר השתק פלוגתא איננו כלל טכני בלבד, אלא נועד למנוע התדיינות
 26 חוזרת בעניין שכבר הוכרע על ידי בית המשפט. בגדר אותו כלל, אם בעל הדין קבל את יומו בבית
 27 המשפט, רואים אותו כמושתק מלחזור ולהתדיין באותן פלוגתאות בשנית, בין היתר, משום שהדבר
 28 עלול ליצור מצב שבו טענתו תעמוד בסתירה עם ממצא פוזיטיבי אשר נקבע כבר במשפט קודם.
 29

30 אקדים ואומר כי זהו אכן המצב בענייננו וארחיב להלן.
 31

32 לאחר הגשת הבקשה לסילוק על חסף, ניתן בתאריך 15/11/09 פסק דין בת.א. 3347/05 ע"י כב'
 33 השופטת פיינסוד-כהן. פסק הדין כולל הכרעות שיפוטיות במכלול המחלוקות אשר נתגלו בין
 34 הצדדים. בנוסף לכך, זוה העיקר לענייננו, בפסק הדין נדונה גם טענת המשיבים לגבי הפגיעה בשם
 35 הטוב בשל נקיטת הפעולות המשפטיות נגדם ע"י המבקשות להטלת עיקולים זמניים. ויודגש,

בית משפט השלום בעכו

29 ספטמבר 2013

ת"א 10709-07-09 משלב ואח' נ' טמבור בע"מ ואח'

המדובר באותן פעולות משפטיות שבגינן הוגשה התביעה שבפניי, ואין נפקא מינה לעניין זה הכיצד
כינו המשיבים את עילת תביעתם או והיום.

במסגרת ת.א. 3347/05 הנ"ל הועלו אותן סוגיות שבבסיס התביעה שבפניי, נשמעו ראיות בעניין, והן
נידונו והוכרעו, הן באמצעות קביעת ממצאים עובדתיים והן בהכרעה בשאלות המשפטיות העולות
ממצאים אלה. כך למשל, בפסק הדין נידונה הטענה לגבי חוק שנגרם כתוצאה מהחליכים השגויים
אשר ננקטו על ידי המבקשות כנגד המשיבים, ולגביה נקבע כדלקמן:

**"ככל שרצו לנקוט בהליך משפטי לאכיפת ההסכם היה על התובעות
(המבקשות - ג.ט.) לעשות זאת במסגרת תביעה רגילה ולא במסגרת הוצאה
לפועל, אולם דומה בעיני כי חיובן בהוצאות המשפט שנגרמו לנתבעים
(המשיבים - ג.ט.) בגין הנקיטה בהליך השגוי, מהווה פיצוי הולם. למעשה,
ההוצאות שנגרמו לנתבעים הינן ניהול של מספר הליכים במקביל, לאור אופן
התנהלותן של הנתבעות. ההוצאות שנפסקו בהליכים שהסתיימו לטובתם
נועדו לפצותם על כך".** (ההדגשה איננה במקור. עמ' 32 סעיף 124 לפסק הדין).

גם הטענה בדבר הפגיעה בשמם הטוב של המשיבים אשר בגינה הם דורשים פיצוי בתביעתם
במסגרת העוולה עפ"י חוק לשון הרע, נידונה והוכרעה בפסק הדין כדלקמן:

**"שני הנתבעים (המשיבים - ג.ט.) טוענים לנזקים כלליים של פגיעה בשם
הטוב, בשל כך שהעיקולים הוטלו אצל מספר רב של גורמים ותשדנות מצד
הבנק שנגרמה כתוצאה מהטלת העיקולים.
מדובר בחוב ניכר. התובעות (המבקשות - ג.ט.) סברו כי יש לייחסו לכלל
הנתבעים, עקב מצג שווא לו אחראים הנתבעים 1-2. התובעות והנתבעים
עצמם סברו כי הגיע וחלף מועד התשלום הקרוב על פי ההסכם. תשלום זה
לא שולם, למרות הבטחתו של ב"כ הנתבעים כי ישולם. הנתבעים לא דאגו
להסדירו בדרך אחרת ולפיכך התובעות רשאיות היו לסבור כי אין בידיהן
דרך אחרת אלא נקיטה בכל ההליכים המשפטיים שלרשותן. בתצהיר
התומך בבקשה להטלת עיקולים טרם אזהרה פורטו העובדות הרלבנטיות
כפי שהיו ידועות למצהיר (התצהיר צורף כחלק מנספח ו' לתצהיר הנתבעים
השני). לפיכך התובעות פעלו בסבירות בנקיטת ההליכים המשפטיים.
אינו סבורה כי יש להלין על כך כי התובעות נקטו בעיקולים אצל מספר רב
של גורמים, כל עוד לא הוכחה מטרה זרה למטרת העיקול".** (ההדגשה
איננה במקור. עמ' 32 סעיף 128 לפסק הדין).

לעניין התביעה כנגד המבקש, שכזכור נתבע בגין ערבותו עפ"י כתב הערבות עליו חתם במסגרת
הבקשה להטלת עיקולים זמניים - אומנם הוא לא היה צד להליך בת.א. 3347/05 ומבחינת

בית משפט השלום בעכו

29 ספטמבר 2013

ת"א 10709-07-09 משלב ואח' נ' טמבור בע"מ ואח'

1 המשיבים זוהי התביעה הראשונה המוגשת נגדו, יחד עם זאת הכלל בדבר השתק פלוגתא תקף גם
 2 לגביו, שכן עניין ההליכים השגויים או המיותרים שננקטו ע"י המבקשות כנגד המשיבים נידון
 3 והוכרע בפסק הדין, כאמור לעיל. ומכאן, שהכרעה זו חלה גם ביחס לטענות המועלות כנגד המבקש
 4 בגין הנזקים אשר נגרמו למשיבים כתוצאה מהליכים אלה, והרי התביעה כנגד המבקש מושתת על
 5 ערבותו כלפי המבקשות לשפות את המשיבים בגין נזקיהם ככל שהתביעה נגדם תימחק או תידחה,
 6 ולכן ברור כי ההכרעה ביחס למבקשות תקפה ביתר שאת גם לגביו.

7
 8 על יסוד כל המפורט לעיל אני קובעת, כי הכלל בדבר השתק פלוגתא לגבי טענות המשיבים בדבר
 9 נזקיהם שנגרמו להם כתוצאה מנקיטת הליכים משפטיים שגויים או מיותרים נגדם, מתקיים
 10 בענייננו לגבי כל המבקשים.

11
 12 די בכך על מגת לדחות את התביעה, ואולם משום שסילוק תובענה על הסף הינו צעד קיצוני וחריג
 13 הדורש בחינה זהירה מאוד של התביעה ובין היתר את סיכוייה, הרי שארחיב ואדון גם בנושא
 14 התביעה שבפני מבחינת הוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן – "חוק לשון הרע").

15
 16 חוק לשון הרע מונה קשת של הגנות בפני עוולת לשון הרע ואציין מתוכו את החגנה הרלוונטית
 17 לענייננו המצויה בסעיף 15(3) לחוק והיא הגנת תום הלב, לפיה תהיה זו הגנה טובה אם הפרסום
 18 נעשה בתום לב ובנסיבות שלהלן:

19 **"הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של**
 20 **האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו ענין אישי**
 21 **כשר".**

22
 23 ומכאן, שאם יוכח כי הפעולות המשפטיות אשר ביצעו המבקשות כנגד המשיבים היו בתום לב ולשם
 24 הגנה על עניין אישי כשר שלהן, הרי שהן חוסות תחת ההגנה שבסעיף 15(3) הני"ל.

25
 26 בהקשר זה נקבעו בפסק דינה של כב' השופטת פיינסוד-כהן ממצאים עובדתיים ברורים. כך למשל
 27 נקבע בין השאר, כי:

28 **"...התובעות (המבקשות, ג.ט.) רשאיות היו לסבור כי אין בידיהן דרך**
 29 **אחרת אלא נקיטה בכל ההליכים המשפטיים שלרשותן, וכן כי:**
 30 **"התובעות פעלו בסבירות בנקיטת ההליכים המשפטיים", וכי: "איני**
 31 **סבורה כי יש להלין על כך כי התובעות נקטו בעיקולים אצל מספר רב של**
 32 **גורמים, כל עוד לא הוכחה מטרה זרה למטרת העיקול" (עמ' 33, סעיף 129**
 33 **לפסק הדין).**

34

בית משפט השלום בעכו

29 ספטמבר 2013

ת"א 10709-07-09 משלב ואח' נ' טמבור בע"מ ואח'

1 ממצאים אלה מצביעים על כך שהתרשמותה של כבי' השופטת פיינסוד-כהן מבדיקת מכלול הראיות
 2 בתיק היתה, כי המבקשות פעלו בסבירות בנקיטת ההליכים המשפטיים ובלא שהוכחה מטרה זרה
 3 למטרת העיקול.
 4
 5 לאור האמור לעיל, ניכר על פניו כי הגנת תום הלב עומדת לזכותן של המבקשות גם לגופו של עניין,
 6 כך שבכל מקרה סיכויי התביעה להתקבל חם קלושים מאוד, אם בכלל.

אשר לטענת המבקשים להתיישנות התביעה נגד המבקש מכוח כתב הערבות עליו חתם במסגרת
 9 הבקשה להטלת עיקולים זמניים, הרי שתקנה 371(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984
 10 קובעת כדלקמן:

11 "לא הוגשה לבית המשפט תובענה או בקשה לפיצויים בגין נזק עקב מתן
 12 הצו הזמני, בתוך שישה חודשים מהמועד שפקע הצו הזמני, יוחזר
 13 למבקש כתב הערבות; בית המשפט רשאי לקבוע מועד אחד אם ראה
 14 שהדבר מוצדק, מטעמים מיוחדים שיירשמו".

15
 16 לאור הקבוע בתקנה לעיל, ומשלא ניתנה החלטה שיפוטית המאריכה את מועד החזרת כתב הערבות
 17 לידי המבקש, הרי שהמועד להגשת התביעה על בסיס כתב ערבות זה חלף עבר לו מזה שנים רבות,
 18 ומכאן שטענת ההתיישנות לגבי המבקש בדין יסודה.

19
 20 לסיום, משהגעתי למסקנה, כי בענייננו מתקיים הכלל בדבר השתק פלוגתא ולכן דין התביעה
 21 להידחות מן הטעם הזה, הרי שהדיון בשאלת ההתיישנות לגבי המבקשות מתייתר.

אחרית דבר:

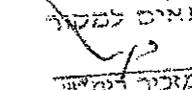
22 על יסוד כל המפורט לעיל, אני מורה על דחיית התביעה על הסף.

23
 24
 25
 26 לפנים משורת הדין, אין צו בגין הוצאות ואני מורה על השבת האגרה באמצעות ב"כ המשיבים
 27 בכפוף לתקנות האגרה.

28
 29 ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ד, 29 ספטמבר 2013, בהעדר הצדדים.

30
 31
 32

 ג'ני סוס, שופטת

בית משפט השלום בעכו
 אני מאשר
 שהנתק זה נכון ומתאים למקור

 תאריך 30.9.13
 מזכיר ביניים 53

